

ГОСПОД ИИСУС ХРИСТОС ХОДИ ПО ВОДАТА

БЪЛГАРСКА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА „СВ. ЙОАН РИЛСКИ“, ЛОНДОН

С БЛАГОСЛОВЕНИЕТО НА НВ ЗАПАДНО-И СРЕДНОЕВРОПЕЙСКИ М-Т АНТОНИЙ

9-а Неделя след Петдесетница (Мат. 14:22–34)

В днешното Евангелието учениците виждат Господ Иисус Христос да ходи по морето, но сред бурята страхът помрачава вярата им. Петър тръгва към Господа по водата, но когато отклонява погледа си от Него и се вглежда в бурята, започва да потъва. Само няколко дни по-късно същите ученици ще видят Христос на Тавор „преобразен пред тях“ и ще съзерцават славата Му. Така Църквата ни води от бурята към Тавор, напомняйки ни, че когато очите на сърцето ни са обърнати към Христос, страхът отстъпва и вярата ни позволява да познаем в Него не просто Учителя, а Господа и Сина Божий.

НЕДЕЛНОТО ЕВАНГЕЛСКО ЧЕТИВО

Mat. 14:22-34

И веднага Иисус накара учениците Си да влязат в кораба и да минат преди Него насреща, докле Той разпусне народа. И като разпусна народа, Той се качи на планината, за да се помоли насаме; и вечерта остана там самичък. А корабът беше вече сред морето, и вълните го блъскаха, защото вятърът беше противен.

И на четвърта стража през нощта отиде Иисус при тях, като ходеше по морето.

А учениците, като Го видяха да ходи по морето, смутиха се и казваха: това е привидение; и от страх извикаха. Но Иисус веднага заговори с тях и рече: дерзайте! Аз съм, не бойте се!

Петър отговори и Му рече: Господи, ако си Ти, позволи ми да дойда при Тебе по водата. А Той рече: дойди. И като излезе от кораба, Петър тръгна по водата, за да иде при Иисуса; но, като видя силния вятър, уплаши се и, като взе да потъва, извика: Господи, избави ме!

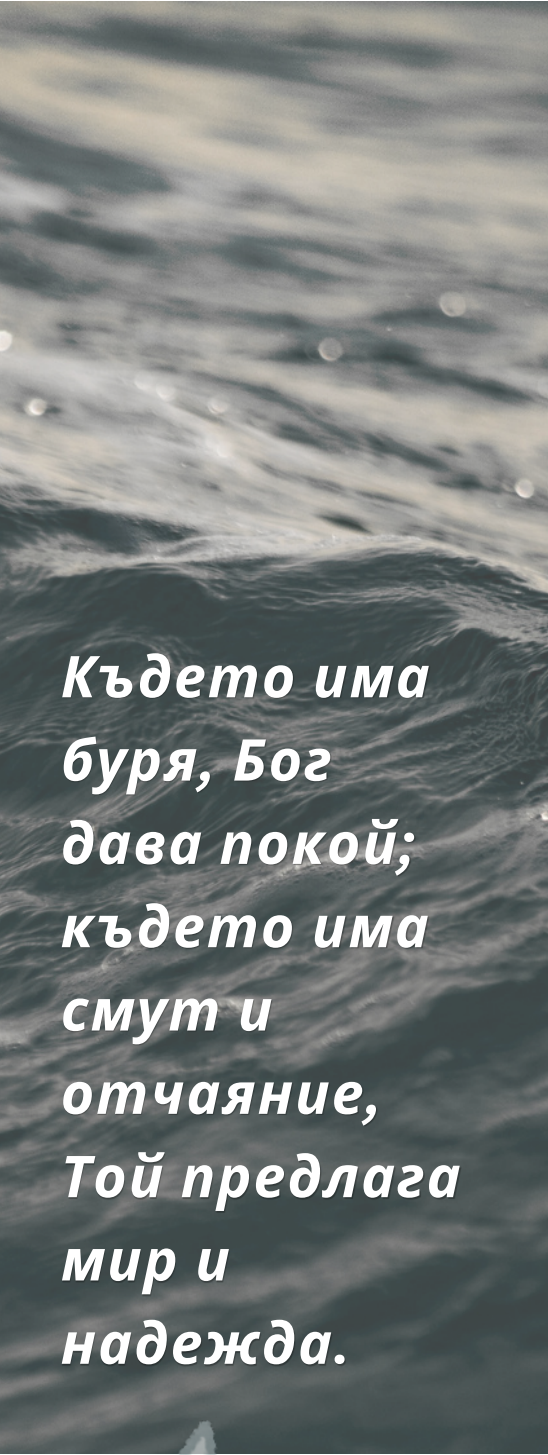
Иисус веднага простря ръка, хвана го и му каза: маловерецо, защо се усъмни?

И щом влязоха в кораба, вятърът утихна.

А ония, които бяха в кораба, приближиха се, поклониха Му се и казаха: наистина си Божий Син! И като преплуваха, пристигнаха в земята Генисаретска.

ТЪЛКУВАНЕ НА ЕВАНГЕЛСКОТО ЧЕТИВО

МТ. 14:22-34

*Където има
буря, Бог
дава покой;
където има
смут и
отчаяние,
Той предлага
мир и
надежда.*

Животът е море, корабът е Църквата, кормчията е Христос.

"Господи, избави ме" трябва да е молитвата на всеки от нас – молитва, на която Господ се отзовава с призива: **"Дойди"**. Когато потъваме в бездната на страховете и проблемите, нека протегнем ръка към Господ Иисус Христос и да влезем в кораба на вечния живот. Той е там, Той ни очаква, Той жадува за нас! (Архим. Павел Стефанов)

**Нека като апостолите
молим Бога: "Господи,
усили у нас вярата"
/Лука 17:5/**

ТОЗИ, КОЙТО СЕ НАУЧИ ДА ХОДИ ПО ВОДАТА

Три пъти в своя живот
изпитах страх от бъдещето.
Страхувах се до
умопомрачение от
прииждащите бедствия.
Всеки път ми се струваше, че
вече няма никаква надежда,
че светът пропада в бездната,
а пред нас са само мрак,
кошмари и безизходица.
Страхувах се не за себе си, а за
децата, съпругата, мама.
Тогавя бях още съвсем млад и
глупав. А неволите ставаха
все по-страшни и
всепоглъщащи и независимо
от младостта и глупостта си
ясно разбирах, че да защитят
близките си е трудно даже за
много по-силните от мен.
Затова се страхувах. Днес,
след почти четвърт век,
виждам нещата по друг
начин...

Вече знам, че ще умирам от
страх от бедствията само в
един случай – тогава, когато
парите станат мой бог и
защитник, и моят покой и
моето щастие ще зависят
единствено от тях. Това
означава, че отново е дошло
времето да се учим да ходим
по водата.

Без страх в живота ще успее
да изживее само този, който
се е научил да ходи по водата,
чиято надежда и упование е
Господ. Онзи, който като че ли
не е съвсем тук, а отчасти е
някъде там – в бъдещия век.
(православие.бг)

Молитвата

Господи Иисусе Христе, Който ходиш по бурните води и усмиряваш вълните на нашия живот, не ни оставяй, когато страхът и съмнението помрачат сърцата ни. Когато губим опора под нозете си и започваме да потъваме в тревоги, научи ни като свети апостол Петър да извикаме с вяра: „Господи, спаси ме!“ Протегни и към нас Твоята спасителна ръка, укрепи маловерието ни и ни помогни да не гледаме към бурята, а към Теб. Дарувай ни мир сред изпитанията, твърдост във вярата и смирение да знаем, че без Теб не можем да устоим. Защото Ти си нашата надежда, нашето прибежище и нашият Спасител, и на Тебе въздаваме слава, сега и винаги, и во веки веков. Амин.

КОНТАКТИ

**Българска православна църква
“Св. Йоан Рилски”, Лондон**

**ОТКРИЙТЕ ОЩЕ НА ФЕЙСБУК СТРАНИЦАТА НИ:
[https://www.facebook.com/profile.php?
id=100079958422180](https://www.facebook.com/profile.php?id=100079958422180)**

**ПИШЕТЕ НИ НА ИМЕЙЛ:
contact@bulgarianchurchlondon.co.uk**

**ПОСЕТЕТЕ ОБНОВЕНИЯ НИ УЕБСАЙТ:
www.bulgarianchurchlondon.co.uk**

*С благословението на НВ Западно-и
Средноевропейски м-т Антоний*